

03/02/2010

Γιατροί ΕΣΥ εναντίον Πανεπιστημιακών; (Ορισμένες σκέψεις πέραν του νομικού προβλήματος)

Του Τάκη Νικολόπουλου
Πρόεδρο Ένωσης Ιατρών Νοσοκομείων Ηπείρου

Οι αποφάσεις της ΓΣ της ΕΙΝΑ για τα πρώτα βήματα αυτονόμησης των γιατρών του ΕΣΥ από τους Πανεπιστημιακούς, τους οποίους παράνομα το σημερινό καθεστώς στα νοσοκομεία δέχεται ως προϊσταμένους, θα πρέπει ασφαλώς να τύχουν γενικής εφαρμογής στα πανεπιστημιακά νοσοκομεία που ανήκουν στο ΕΣΥ.

Κατά κύριο λόγο για να θέσουν συνολικά το πρόβλημα στη πολιτική ηγεσία προκειμένου να προχωρήσει σε οριστικές λύσεις και ταυτόχρονα να λειτουργήσουν ως κινηματική πίεση προς αυτή τη κατεύθυνση.

Είναι προφανές ότι το νομικό καθεστώς των «μικτών πανεπιστημιακών κλινικών» είναι έωλο. Και αυτό θα πρέπει να αξιοποιηθεί στο έπακρο. Εχει όμως, κατά τη γνώμη μου, ιδιαίτερη σημασία και η πολιτική στόχευση.

Ας αρχίσω με μερικές διαπιστώσεις:

1. Το ανώμαλο καθεστώς λειτουργίας των πανεπιστημιακών νοσοκομείων είναι ένα από τα συμπτώματα της συνολικής απαξίωσης του ΕΣΥ διαχρονικά από τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Παρ' όλον ότι η αρχική αιτιολόγηση ήταν να βοηθηθούν οι νέες ιατρικές σχολές να λειτουργήσουν (και σ' αυτό οι νοσοκομειακοί γιατροί που υπηρέτησαν και υπηρετούν σε πανεπιστημιακές κλινικές βοήθησαν και βοηθούν με το παραπάνω) ο «ατελής» νομικά τρόπος οργάνωσης των νοσοκομείων επιτρέπει την υποταγή των υπηρετούντων γιατρών σε ένα αυταρχικό καθηγητικό πρότυπο λειτουργίας. Επιτρέπει την ανεξέλεγκτη δραστηριότητα του πανεπιστημιακού διευθυντή και της αυλής του τόσο στην ανάπτυξη των κλινικών όσο και στην οικονομική διαχείρισή τους με τα γνωστά τραγικά αποτελέσματα που έσπασαν σαν απόστημα στο ΠΓΝ Ηρακλείου, αλλά είναι υπαρκτά στον ένα ή άλλο βαθμό σε όλα τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία. (παράνομα απογευματινά ιατρεία, χρηματοδότηση των «ινστιτούτων» που λειτουργούν στις ιατρικές σχολές και των ιδίων των γιατρών μέσω των εταιρειών προμηθευτών των νοσοκομείων κλπ). Το αυταρχικό αυτό πρότυπο λειτουργίας των πανεπιστημιακών νοσοκομείων και κλινικών δεν βολεύει μόνο την ιθύνουσα κάστα μέσα στο πανεπιστήμιο, αλλά και την εκάστοτε κυβέρνηση που μέχρι πρότινος ξεμπερδευε σχετικά εύκολα με τις απαιτήσεις των νοσοκομειακών γιατρών. Άλλωστε βασικός υποστηρικτής της εκάστοτε κυβέρνησης ανεξαρτήτως κόμματος είναι η ίδια ιθύνουσα κάστα των πανεπιστημίων.
2. Τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία είναι βασικές (και πολλές φορές οι μόνες) μονάδες παροχής τριτοβάθμιας περίθαλψης στον πληθυσμό. Ηδη σε αυτό τον τομέα έχουν διαμορφώσει ένα **status** και χαίρουν εκτίμησης στις τοπικές κοινωνίες. Αρα, οι επικείμενες αλλαγές θα πρέπει να στοχεύουν σε αναβάθμιση των υπηρεσιών προς τους χρήστες και να εξασφαλίσουν την υποστήριξή τους.
3. Οπως και στο σώμα των νοσοκομειακών γιατρών του ΕΣΥ, έτσι και στους πανεπιστημιακούς υπάρχει διαστρωμάτωση και εν πολλοίς παράλληλα συμφέροντα, άρα και παράλληλη ή κοινή στάση σε πολλά θέματα. Αυτό έχει σημασία ώστε η νέα οργάνωση των νοσοκομείων που προσβλέπουμε να μη διαθέτει έναν θεσμοθετημένο σταθερά αντιτιθέμενο, «απεργοσπαστικό» μηχανισμό απέναντι στο κίνημα των νοσοκομειακών γιατρών.

4. Οι διαθέσεις των γιατρών του ΕΣΥ απέναντι στους Πανεπιστημιακούς διαφέρουν από κλινική σε κλινική και από τμήμα σε τμήμα. Και αυτό έχει να κάνει και με τη συγκεκριμένη συμπεριφορά των υπευθύνων, αλλά και με τα διαπλεκόμενα οικονομικά συμφέροντα που υπάρχουν.

Επί πλέον στο διεκδικητικό πλαίσιο του 6^{ου} Συνεδρίου της ΟΕΝΓΕ αναφέρονται χαρακτηριστικά:

- **Πλήρης διαχωρισμός Ιατρών και Κλινικών ΕΣΥ – Πανεπιστημιακών**
- **Προγραμματισμό παραγωγής ιατρικού δυναμικού με βάση τις πραγματικές ανάγκες της χώρας που διαπιστώνονται με την κατάρτιση του υγειονομικού χάρτη, προσαρμοσμένες στις νέες συνθήκες εργασίας των υγειονομικών (48ωρο)**
- **Ενιαία εργασιακή σχέση με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση όλων των γιατρών ΕΣΥ – Στρατιωτικών – Πανεπιστημιακών**
- **Συλλογική Σύμβαση αμοιβής της Ιατρικής Εργασίας ανεξαρτήτως φορέα, ανανεούμενη ανά διετία**

Με βάση τα παραπάνω:

1. Παρά τη σχετική αυτοτέλεια του προβλήματος, η λύση του δεν μπορεί να είναι εφικτή και ικανοποιητική παρά μόνο αν συνδεθεί με τον εκδημοκρατισμό της λειτουργίας των νοσοκομείων και των κλινικών στη κατεύθυνση που περιγράφονται στις αποφάσεις των Συνεδρίων μας μέχρι τώρα, αλλά και τον αγώνα κατά της διαφθοράς και των οικονομικών συναλλαγών κάτω από το τραπέζι με εταιρείες και ασθενείς.
2. Η τακτική της αυτονομίας θα πρέπει να οδηγεί στο στόχο που έθεσε το 6^ο Συνέδριο, δηλαδή τον πλήρη διαχωρισμό. Αυτό σημαίνει κατ' αρχή αλλαγή των οργανισμών που θα προβλέπει χωριστές κλινικές και τμήματα. Παράλληλα θα πρέπει να καθοριστεί η μεταβατική περίοδος και οι όροι μετάβασης στο καθεστώς του πλήρους διαχωρισμού. Τα πολλά και διαφορετικά προβλήματα που θα προκύψουν στη διαδικασία αυτή θα πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μελέτης και προτάσεων των γιατρών των πανεπιστημιακών νοσοκομείων και των αντίστοιχων συνδικαλιστικών ενώσεων υπό την αιγίδα της ΟΕΝΓΕ.
3. Η συγκεκριμενοποίηση της συλλογικής σύμβασης και για τους Πανεπιστημιακούς γιατρούς, όσον αφορά τη νομική και αστική ευθύνη, την αμοιβή για το κλινικό έργο που προσφέρουν, το ωράριο που διευκολύνει και τις (πραγματικές) εκπαιδευτικές υποχρεώσεις τους εκτός νοσοκομείων κα καλό είναι να προχωρήσει άμεσα και σε συνεργασία με τους συνδικαλιστικούς φορείς του ΔΕΠ, και να αποτελέσει πιθανόν τμήμα της νέας κλαδικής συμφωνίας που θα διαπραγματευτούμε.
4. ανεξάρτητα από τα παραπάνω, μπορούμε άμεσα να απαιτήσουμε πέρα από αυτά που αποφάσισε η ΓΣ της ΕΙΝΑ, οι πανεπιστημιακοί γιατροί να καταθέσουν τίτλο ειδικότητας και πιστοποιητικό εγγραφής στον οικείο ιατρικό σύλλογο στο γραφείο προσωπικού (είχαμε παραδείγματα στο παρελθόν στο ΠΓΝΙ καθηγητή χωρίς τίτλο ειδικότητας και άλλων που δεν ήταν εγγεγραμμένοι στον ΙΣΙ γιατί ασκούσαν και ιατρική στην Αθήνα), ενημέρωση για την απουσία τους στο γρ. προσωπικού του νοσοκομείου εκ των προτέρων κλπ.